

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

vore køb fra udlandet, så bliver det område, vi kan reducere på, mindre og mindre, efterhånden som frilisterne gøres større. En del af de varer, der ikke står på frilister, kan der ikke reduceres på, fordi de er handelspolitisk bundet. Det vil sige, at kommer vi ud for dårlige valutaforhold, der nødvendiggør reduktion af vore indkøb i stort omfang, vil store, omfattende frilister automatisk og nødvendigvis medføre, at hele reduktionen koncentrerer på et meget lille antal varer. Jeg er glad ved, at det ærede medlem hr. Aksel Møller fremdrog denne konsekvens af frilistepolitikken. Jeg synes det var rigtigt at fremdrage det. Det er godt, at man er klar over, at virkningen bliver sådan. Det er netop ud fra disse synspunkter, at regeringen i sin frilistepolitik har holdt fast ved sin hovedlinie, den hovedlinie, at der skal skaffes valuta til vor råvareimport, således at dansk industri, håndværk og landbrug i videst muligt omfang kan få råvarer til udnyttelse af deres kapacitet til fastholdelse af beskæftigelsen.

I fortsættelse af, hvad jeg iøvrigt har udtalt om frilisterne, vil jeg gerne tilføje, at vi fra dansk side er gået meget langt for at imødekomme de forpligtelser, vi frivilligt påtog os i Paris. Om vi er gået for langt, tror jeg ikke vil vise sig i lys af den problemstilling, det ærede medlem hr. Aksel Larsen har foretaget. Jeg tror ikke, det vil vise sig beskæftigelsesmæssigt. Jeg tror, det vil vise sig på et andet punkt, som er berørt af flere af de ærede ordførere, nemlig betalingsmæssigt. Hvis vi er gået for langt, vil det snart vise sig i retning af, at vi får gældsposter til flere lande. I så tilfælde må vi håbe, at en betalingsordning kan findes, således at Danmark kan få disse problemer bragt i orden.

Jeg skal slutte med at sige, at selvom det forlig, der nu er sluttet, selvom den vareforsyningslov, der nu formentlig om ret kort tid vil blive vedtaget, angiver retningslinien for den økonomiske politik, der skal føres i Danmark fremover, så er alle problemer jo ikke dermed klaret. Hele den økonomiske og politiske uro, der præger verdenssituationen i øjeblikket, vil også spille ind på vore forhold. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen berørte en udtalelse, jeg har fremsat, jeg tror, det var for ca. trekvart år siden, hvor jeg med et ofte citeret slagord sagde, at „vi lå lunt i svinget“. Jeg kan ikke sige andet end, at da det blev sagt, var det rigtigt. Dansk økonomi var inde i en periode, hvor næsten alt syntes at skulle lykkes for os. Vi kunne praktisk talt måned for

måned opnotere nye økonomiske fremskridt. Ikke alene havde vi milde vintre, ikke alene bragte høsten god afgrøde hjem, ikke alene fik vi Marshallhjælpen, der har betydet overmåde for produktionens opretholdelse og vækst, men det lykkedes også at afslutte handelsaftaler på stadig bedre vilkår både med vestlige og østlige nationer, samtidig med at produktionen var i stadig stigning og beskæftigelsen i det store og hele viste sig stabil. Spørgsmålet er nu, om denne situation, forsåvidt angår dens udenrigsøkonomiske betingelser, er ændret, om vinden blæser i en anden retning. Jeg tror ikke, det spørgsmål kan besvares, men jeg tror, det er rigtigt, at vi fra dansk side i meget høj grad har opmærksomheden henvendt på disse internationale forhold, og her må vi ikke alene sætte vort håb til, men vi må lade alle bestræbelser tage sigte på, at et lille land som vort i det store verdensøkonomiske spil får en så fair og retfærdig behandling, som det overhovedet lader sig gøre med hensyn til priser, med hensyn til valutabetalinger og med hensyn til vareleverancer. På alle disse områder bør et lille land være ligestillet med alle de større lande. Andet ville ikke være i overensstemmelse med den demokratiske ånd, hvorunder De Forenede Nationers pagt blev indgået, eller med den fælles samarbejdsvilje, der præger de demokratiske Marshalllandes forhandlinger i Paris. Danmark må kræve en ligestilling med hensyn til råvarepriser, og Danmark må ønske en ny løsning af de europæiske betalingsproblemer. Hvis en løsning på de problemer ikke opnås, risikerer man, at tankerne om en videre frigørelse af den europæiske samhandel kun bliver tom tale.

Ordføreren (Einer-Jensen): Der vil ikke være anledning for mig til at gå ind på nogle af de bemærkninger, der er fremsat — den højtærede handelsminister har jo nu, synes jeg, på en glimrende måde givet svar på de spørgsmål, der har været rejst —, og jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale, at man stemmer de af retsforbundet stillede ændringsforslag ned, og at man stemmer imod det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede forslag til dagsorden.

Axel Kristensen: Der er heller ikke for mig anledning til at knytte nogle bemærkninger til det, der er sagt. Jeg synes, det har bekræftet, hvad jeg sagde i mit første indlæg. Jeg skal også nøjes med at anbefale, at man stemmer imod det agitationsforslag,